

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Број: Гж 2. 529/14
Дана: 15.10.2014. године
НОВИ САД

У ИМЕ НАРОДА

Апелациони суд у Новом Саду, у већу судија Ђуре Тамаша, председника већа, Љиљане Цицмил и Здравка Василића, чланова већа, у правној ствари **тужиле Н. С.** из Н. С., улица ..... бр. ..., тренутно са боравиштем у Н. С. на адреси ..... бр. ..., коју заступа И. Б., адвокат у Н.С., против **туженог С. С.** из Н. С., улица ..... бр..., кога заступа Г. М., адвокат у Н. С., **ради заштите од насиља у породици**, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Новом Саду бр. П2. 335/14 од 15.05.2014. године, у седници већа одржаној **15.10.2014. године**, донео је

ПРЕСУДУ

Жалба туженог се **ОДБИЈА** и пресуда Основног суда у Новом Саду бр. П2. 335/14 од 15.05.2014. године, у делу одлуке о одређивању мера заштите од насиља у породици и делу одлуке о трошковима поступка, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Првостепеном пресудом одређене су мере заштите од насиља у породици, па је наложено туженом да се у року од 24 часа од објављивања пресуде исели из породичне куће која се налази у Н. С., у улици ..... бр..., те да допусти и уздржи се од радњи којима се спречава усељење тужиле у наведену кућу, забрањен му је приступ у простор око места становања тужиле у Н. С., у улици ..... бр... на удаљености мањој од 100 м, осим у време одређено судском одлуком за преузимање и враћање заједничке млт. деце, када му се приступ дозвољава до испред улаза у двориште куће на наведеној адреси, где ће се обављати преузимање и враћање деце, затим приступ месту рада тужиле - канцеларији у којој ради у згради извршног већа, Н. С.,..... бр. ..., на удаљености мањој од 10 м, те приближавање тужиле на удаљеност мањој од 100 м и свако даље узнемиравање тужиле. Наведене мере заштите од насиља у породици ће трајати у периоду од 15.05.2014. до 15.05.2015. године и могу се продужавати све док не престану разлози због којих су одређене. Одбијен је захтев тужиле за одређивање привремене мере са садржином

наведеном у ставу 10. изреке. Тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 110.320,00 динара, у року од 15 дана, под претњом извршења. Жалба против пресуде не задржава њено извршење.

Против ове пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени, побијајући је у делу одлуке о одређивању мера заштите од насиља у породици и делу одлуке о трошковима поступка, из свих законом прописаних разлога.

Жалба није основана.

Испитујући првостепену пресуду у побијаном делу у складу са одредбом члана 386. став 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), у вези са одредбом члана 202. Породичног закона, овај суд је установио да је наведена пресуда донета без битних повреда одредаба парничног поступка, на основу правилног и потпуног чињеничног утврђења и правилном применом материјалног права.

Према првостепеном чињеничном утврђењу, парничне странке су закључиле брак ..... године у Н. С., у ком браку је рођено двоје малолетне деце, А. С., рођ. .... године и Б. С., рођ. .... године. Због поремећаја брачних односа и немогућности заједничког живота, тужиља је 14.02.2014. године поднела тужбу ради развода брака и вршења родитељског права, која је заведена под бр. П2. 236/14. У том поступку суд је решењем бр. П2. 236/14 од 07.04.2014. године одредио привремену меру и уредио начин одржавања личних односа млт. деце парничних странака са оцем до правоснажног окончања поступка.

Тужиља је рођена ..... године у Н. С.. По занимању је инжењер пољопривреде и запослена је у П. с. за п. и ш. у Н. С.. Странке су са децом живеле у породичној кући у улици ..... бр... у Н. С., коју је тужиља добила на поклон од родитеља, а из које се заједно са децом привремено иселила због насиља које је тужени испољавао према њој. У време пресуђења тужиља са синовима живи код родитеља.

Тужени је рођен ..... године у В.. Завршио је средњу медицинску школу и тренутно је апсолвент на С. ф.. Незапослен је, али се већ дуго бави трговином мобилних телефона. Након догађаја који је квалификован као насиље у породици у односу на тужиљу, по пријави ПУ Нови Сад му је одузето оружје. Живи у породичној кући која је власништво тужиље.

Брачна заједница супружника фактички је прекинута 27.02.2014. године, када је тужиља, након насилног инцидента, заједно са децом напустила породично домаћинство. Партнерски односи између странака су изразито дисфункционални, а комуникација високо конфликтна, што се негативно одражава и на њихово родитељско функционисање. Конфликтне ситуације у породици су у последње време биле веома честе и долазило је до вербалних и физичких сукоба између супружника у присуству деце. Тужени је дужи низ година био насилан према тужиљи. У мају 2008. године имали су један инцидент, када је тужени у бесу детету поломио играчку. Тужиља је тада реаговала, па ју је тужени бацио на под и ударио песницом преко носа. Позвала је полицију, али када је полиција дошла, због срамоте, није хтела да да изјаву. Сличне ситуације су се дешавале и након тога. Ситуација

се нарочито погоршала у последњих годину дана, када је тужени почео да пије. Тужилја је због природе посла често одлазила на службена путовања, што туженом није одговарало, па ју је када је била на службеним путовањима често звао телефоном, малтретирао и није јој дозвољавао да телефоном контактира са децом. Једном приликом, када је тужилја била у Берлину, тужени ју је ноћу звао телефоном и претио да ће напустити кућу и оставити децу. Када се тужилја враћала са службених путовања, тужени ју је оптуживао „да су јој сви били швалери, и обућар, и шеф, и лекар, и апотекар“. Тужени је и пред децом причао о томе, због чега су се деца узнемиравала, поготово старији син, који је у тим ситуацијама ударао оца и бранио мајку, па се дешавало да га отац истуче. Због свега тога, тужилја је туженом најпре поднела писмени предлог споразума за развод брака, на који он није пристао, а потом је поднела суду тужбу за развод брака, након чега је дошло до ескалације насиља. Психолошко насиље, ниског интензитета, континуирано је присутно од рођења деце, од када расте по интензитету и учесталости. У последњих годину дана присутан је ниво угрожености средњег интензитета. Тужени је психички био насилан према тужилји на тај начин што јој је упућивао увреде називајући је „курвом“, вређајући чланове њене примарне породице, говорио је да је њој „развод у ДНК“, претио да ће је повредити, „да ће је убити лично или ће некога ангажовати да то учини, да ће попити зрно и неће дочекати педесету и да ће средити да остане без посла“. Током трајања брачне заједнице, тужени је неколико пута био и физички насилан према тужилји на тај начин што јој је задавао ударце отвореном шаком у пределу лица - шамаре, гурао је, вукао за нос и уши, шутирао у пределу потколеница. Неким од насилних инцидената са елементима физичког насиља присуствовала су и деца. Млт. Б. је тада реаговао тако што је одлазио у своју собу и гледао телевизор, некада се дешавало да се расплаче, а некада да га боли глава, док је млт. А., који је био сведок догађаја, покушавао да растави родитеље на тај начин што је стајао између њих, а када су се свађали, покушавао је да их помири речима или да уђе у њихову собу, што му отац држећи врата није дозвољавао. Од фактичког прекида брачне заједнице, психолошко насиље туженог према тужилји се интензивирало у виду изрицања претњи и учесталог узнемиравања слањем великог броја СМС порука.

Странке имају у власништву стан на ...., који су купили током трајања брака, делом од новца који је представљао посебну имовину туженог, делом од заједничког новца и делом од новца који је тужилја прибавила подизањем стамбеног кредита. Тај стан су раније издавали и на тај начин отплаћивали кредит, а тренутно је стан празан и обе странке имају кључеве од њега. Тужени у власништву има велики стан у улици .... у Н. С., који је наследио од мајке и који издаје у закуп.

У извештају од 17.04.2014. године, чланови стручног тима Центра за социјални рад Града Н. С. изјаснили су се да сматрају оправданим изрицање мера заштите од насиља у породици против туженог као у изреци побијане пресуде, у трајању од годину дана.

Према извештају ПУ у Н. С., ПИ Л. од 28.03.2014. године, у последњих годину дана полицијски службеници су једном интервенисали у породици С., и то по захтеву Н. С. која је 27.02.2014. године, око 22,05 часова, приступила у службене просторије ПИ Л. и пријавила да је физички нападнута од стране супруга. Полицијски службеници су том приликом омогућили тужилји да се исели из породичне куће, заједно са децом, након чега је обавештено ОЈТ у Новом Саду, које је тај догађај квалификовало као кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ. Поводом наведеног догађаја полиција је

против туженог поднела кривичну пријаву бр. Ку. 2224/14, због постојања основане сумње да је починио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, на тај начин што је дана 27.02.2014. године, око 20,30 часова, у Н. С., у улици ..... бр..., у својој породичној кући, својој супрузи Н. задао три ударца отвореном шаком у пределу главе (лица), затим је вукао за нос и завртао уши, након чега ју је два пута ухватио рукама и гурнуо на фрижидер, да би јој након тога претио речима „убићу те, кад тад ћу те убити, попићеш зрно, ако то ја не урадим платићу неког да то учини, нећеш доживети педесету“, а након тога ју је својом ногом ударио у пределу цеванице и након тога изашао из стана. У кривичној пријави је констатовано да је тужилца након наведеног догађаја отишла до здравствене амбуланте у Н. С., где ју је прегледао лекар и констатовао лаке телесне повреде.

Тужилца се боји туженог и има осећај угрожености због његовог понашања.

На основу утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је позивом на одредбе чланова 197, 198. и 199. Породичног закона донео одлуку као у изреци побијане пресуде.

По налажењу овог суда, изрека побијане пресуде је разумљива и сагласна датом образложењу, у ком су садржани јасни и непротивречни разлози о битним чињеницама и разлози због којих је на основу тих чињеница донета одлука о одређивању мера заштите од насиља у породици против туженог, сагласни стању у списима предмета и резултатима спроведеног доказног поступка, тако да нема недостатка услед којих се наведена пресуда не би могла испитати у жалбеном поступку, а тиме ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12) ЗПП, на коју жалилац указује.

Околност на коју тужени у жалби указује, да првостепени суд није донео формалну одлуку о повлачењу тужбе у делу захтева да се против туженог одреде мере заштите од насиља у породици у односу на млт. децу парничних странака, извршеном на рочишту за главну расправу одржаном дана 14.05.2014. године, није била од утицаја на правилност и законитост пресуђења у побијаном делу, па је такво жалбено истицање без основа.

Жалбеним наводима који се свде на другачију оцену изведених доказа од оне коју је извршио првостепени суд, није доведено у сумњу правилно утврђено чињенично стање. Наведено из разлога што је током поступка на поуздан начин, правилном оценом свих изведених доказа, утврђено да је тужени својим понашањем у последњих годину дана пре престанка заједнице живота парничних странака, те претњама и узнемиравањем тужилце по престанку заједнице живота, угрозио њен телесни интегритет, душевно здравље и спокојство, што је утврђено на основу исказа тужилце и извештаја Центра за социјални рад Града Н. С. од 17.04.2014. године, и поткрепљено писменим доказима приложеним списима предмета, и то извештајем ПИ Л. од 28.03.2014. године и извештајем Дома здравља Н. С. од 25.02.2014. године, па су без основа жалбени наводи у којима се истиче да је одлука суда заснована искључиво на исказу тужилце. Са тим у вези, суду је одредбом члана 286. Породичног закона дато овлашћење да у парницама за заштиту од насиља у породици затражи од органа старатељства мишљење о сврсисходности тражене мере заштите, коју законску могућност је првостепени суд искористио, те након целовитог сагледавања свих релевантних чињеница и околности конкретног случаја правилно прихватио мишљење Центра за социјални рад Града Н. С.

Сагласно одредби члана 197. став 1. Породичног закона, насиље у породици јесте понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице. Одредбом става 2. истог законског члана наведени су карактеристични видови насиља у породици који се у пракси најчешће испољавају, и то наношење ули покушај наношења телесне повреде, изазивање страха претњом убиством или наношењем телесне повреде, вређање и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање. Насиље у породици у смислу одредаба Породичног закона подразумева свако понашање које одступа од стандарда уобичајеног опхођења и комуницирања са члановима породице, за које да би било квалификовано као насиље у породици није неопходан континуитет (трајност и понављање таквог понашања), који у конкретном случају постоји, већ је у одређеним ситуацијама довољан и један акт понашања који има карактер насиља у породици. Мере заштите од насиља у породици прописане су одредбама члана 198. став 2. Породичног закона. Законом предвиђене мере заштите нису само казна за учиниоца насиља у породици, већ имају и превентивно дејство јер опомињу и упозоравају учиниоца на то какве га законске последице очекују за случај да убудуће понови своје дело, па делују и у циљу спречавања понављања насилничког понашања. Наведене мере морају бити ефикасне и сврсисходне како би могле остварити свој циљ на плану превенције, како генералне, тако и специјалне, а њихов крајњи циљ је заштита породице као целине и заштита сваког њеног члана појединачно. Поред тога што штите жртве насиља, ове мере штите и починиоце, јер их својим постојањем и деловањем осујећују у понављању таквог недозвољеног понашања и штите од поновног трпљења законских последица. За жртве породичног насиља одређене мере заштите треба да буду такве да им обезбеде мир, спокојство и безбедност за одређени временски период, живот без страха од даљег насиља и ослобађање од траума. Следом изложеног, напред описано понашање туженог према тужиљи представља насиље у породици прописано одредбом члана 197. став 1, у вези са ставом 2. тачке 1), 2) и 6) истог члана Породичног закона, што правилно закључује и првостепени суд. Врсту и трајање мера заштите од насиља у породици првостепени суд је одредио у складу са степеном насиља који је тужени испољио према тужиљи, предузетим физичким актима и психичком узнемиравању ком је била изложена, а што је довело до угрожавања њеног спокојства.

Због наведеног, овај суд је применом одредбе члана 390. ЗПП, донео одлуку као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА- СУДИЈА

Ђура Тамаш, с. р.

Зто.

Напомена:

Рев 871/2015 од 06.05.2015.године одбијена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 529/2014 од 15.10.2014.